



il Gesto Armonico

SENTIO, ERGO SUM:

L'HARMONIA DE L'ÀNIMA

Eva Febrer, violí

Laura Sintes, traverso

Dimitri Kindynis, violoncel

Maike Burgdorf, arxillautt

+34 637 264 848

ilgestoarmonico@gmail.com

www.facebook.com/ilgestoarmonico

PRESENTACIÓ

El programa que presentem està inspirat en una de les teories més conegudes en el Barroc, la *Teoria o Doctrina dels Afectes*, i en un dels seus principals defensors, el filòsof René Descartes (1596-1650).

Des de la Grècia clàssica, la música ha estat associada a les emocions humanes. El pensament musical del Barroc girava entorn a la capacitat de la música per inspirar emocions a través de certes característiques musicals, com els ritmes de dansa sempre presents, les sonoritats de determinats instruments o les diferents tonalitats. Així doncs, els afectes i les passions es van convertir en el nucli de la creació musical: pel compositor de l'època, la música havia de manifestar una sèrie d'emocions i commoure l'oient impulsant-li certes passions.

D'acord amb Descartes i en el seu text *Les Passions de l'Ànima* publicat el 1649, existeixen sis passions bàsiques, de les quals deriven totes les altres. La primera d'elles és l'**admiració**, és a dir, la sorpresa que produeix la trobada amb un objecte nou o molt diferent d'allò conegut. Descartes la defineix com "una sobtada sorpresa de l'ànima que fa a aquesta considerar amb atenció els objectes que li semblen estranys i extraordinaris". Es tracta, per tant, d'un impuls irreflexiu que sorgeix com un reflex davant allò innovador.

En el programa d'aquest concert, aquesta passió està personificada en el que és i ha estat un dels compositors més admirats de la història de la música: Johann Sebastian Bach (1685-1750), i especialment a través d'una adaptació d'una sonata que és representativa d'una part especialment espectacular de la seva producció com són les sonates per a orgue.

La segona de les passions citada per Descartes és l'**amor**, juntament amb el seu oposat, l'**odi**. L'amor és descrit com una voluntat de l'ànima d'unir-se als objectes que li semblen convenients, a la vegada que l'odi és la voluntat d'apartar-se d'allò que sembla nociu.

L'amor es pot representar de molt diverses maneres i és a la vegada creador de moltes altres sensacions, des de la tendresa a l'obsessió. A través de la *Chaconne* de la *Deuxième Récréation en Musique op. 8* de Jean-Marie Leclair (1697-1794), es pot experimentar un viatge amorós que passa per la dolçor i tendresa de la melodia que és característica d'aquesta peça, pel caràcter melancòlic propi d'algunes *chaconnes* i per l'obsessió que es pot deduir en el baix típic d'aquesta dansa en *ostinato*.

Pel que fa a l'odi, la *Invocation* de la cantata *Médée* de Louis-Nicolas Clérambault (1676-1749) és el vehicle per plasmar els sentiments dinàmics i apassionats que genera un estat tan enèrgic com aquest.

La quarta de les passions és el **desig**, que Descartes defineix com "una agitació de l'ànima causada pels esperits que la disposen a voler per al futur allò que li sembla convenient". Aquesta passió, que igual que l'admiració manca de contrari, té com a principal propietat la de donar al cos major mobilitat i es manifesta de maneres molt diferents.

Els moviments sota els noms de *Distrain* i *Modéré* que es troben en el sisè dels famosos *Quartets de Paris* de Georg Philipp Telemann (1681-1767) representen la sensualitat, la tendresa i l'atracció pròpies de l'emoció del desig.

Les últimes dues passions descrites per Descartes són l'alegria i la tristesa. La primera és definida com el goig que sent l'ànima al gaudir d'un bé que sent com propi, mentre que la tristesa està descrita com la languidesa desagradable davant la falta d'allò que l'ànima considera que li pertany.

Qui millor que Antonio Vivaldi (1678-1741) per representar l'alegria mitjançant la *Triosonata RV 84* en Re Major plena de vitalitat i moviment; en contraposició amb la melancolia i suavitat d'una altra *Triosonata*, la primera de l'opus 1 en si menor, composta en aquest cas per l'igualment grandiosos Georg Friedrich Haendel (1685-1759), que ens trasllada a un sentiment de tristor i recolliment.

Descartes afirma: “no hi ha cap passió que no sigui revelada per algun gest dels ulls”, així doncs, us convidem a tancar els ulls i deixar que totes les passions que fluiran durant aquest concert envaeixin les nostres ànimes. Gaudiu de la vetllada!



PROGRAMA

ADMIRACIÓ

Trísonate num. 3 en re m BWV527 (ca. 1727-1731)

J.S. BACH (1685-1750)

Andante

AMOR

Deuxième Récréation en Musique, op. 8 (1737)

J.M.LECLAIR (1697-1764)

Chaconne

ODI

Médée (1710)

L.N. CLÉRAMBAULT (1676-1749)

Invocation

DESIG

Nouveaux Quatuors en six suites, 6e Quatuor TWV 43:e4 (1738)

G.Ph. TELEMANN (1681-1767)

Distrain—Modéré

TRISTESA

Trísonata op.2 n^o 1 en sí menor (1733)

J.F.HAENDEL (1685-1759)

Andante—Adagio—Allegro ma non troppo

ALEGRIA

Trísonata RV 84 en Re Major (1725-1735)

A.VIVALDI (1678-1741)

Allegro—Andante—Allegro non molto

BIOGRAFIES

Il Gesto Armonico és un *ensemble* creat el 2014 i format per músics professionals especialitzats en la interpretació de la Música Antiga. Inspirats per la recerca musicològica i per la voluntat de crear programes històricament informats, tots els membres de l'ensemble toquen amb instruments històrics i amb criteris interpretatius de l'època.

Des de la seva fundació, *Il Gesto Armonico* ha realitzat nombrosos concerts arreu de la geografia espanyola, així com també a les Illes Balears, on participen de manera regular en el Festival de Música Antiga d'Es Migjorn Gran, del que en són membre fundador.



Eva Febrer, Violí barroc.

És llicenciada en violí modern al Conservatori Superior de les Illes Balears, centre on va estudiar els estudis superiors de violí amb els professors Enrique Palomares i Agustín León Ara.

Posteriorment, s'inicia en el món de la interpretació tot seguint criteris històricament documentats amb Barry Sargent. Amb aquest professor rep les primeres nocions d'interpretació amb arquet i instrument còpia de l'època.

Paral·lelament es llicencia en Història i Ciències de la Música a la Universitat de La Rioja i es forma a l'ESMÚC (Escola Superior de Música de Catalunya) realitzant dos anys d'estudis de postgraduat amb el professor Emilio Moreno. Ha treballat amb prestigiosos músics com ara Lorenzo Coppola, Emmanuel Balssa, Guya Martinini, Sigiswald Kuijken, Manfredo Kraemer, Pablo Valetti, Andrew Ackerman, Emilio Moreno, Quartet Casals, Gordan Nikolich, Endellion Quartet, Carol Salter, Beverly Lunt, Vartan Manoogian, Andrew Watkinson, Barry Sargent, Chiara Banchini, Lorenza Borrani, Timoti Fregni, Giorgio Mandolesi, Gottfried von der Goltz, Orquestra Barroca de Friburg, La Petite Bande.

Forma part de l'orquestra clàssica amb instruments històrics El Teatre Instrumental, l'Orquestra de Cambra Illa de Menorca i l'Orquestra del Montsalvat. Ha realitzat concerts i actuacions arreu de les illes Balears, Catalunya, Itàlia i Alemanya.

És professora de violí, història de la música i d'una assignatura dedicada a la interpretació de la música antiga al Conservatori professional de música de Menorca.

Eva toca un violí Franz Jais original del 1729



Laura Sintes, traverso

Natural de Menorca, va obtenir el Grau Professional de flauta travessera en el Conservatori de Badalona, el Grau Superior de Música Antiga en l'especialitat de flauta travessera barroca i del renaixement amb las màximes qualificacions per unanimitat del jurat en el Conservatori de Toulouse (França), el Grau Superior de Musicologia Històrica i el Màster en Interpretació de la Música Antiga a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), graduant-se amb un treball de recerca sobre la dansa barroca. Paral·lelament, realitza diversos cursos d'especialització en el repertori i la interpretació de la música medieval en los cursos Cerverí de Girona, con el Dr. Mauricio Molina i Norbert Rodenkirchen. Actualment, compagina la seva tasca en la difusió de les danses històriques (a través de cursos i en la participació en diversos projectes com a ballarina i coreògrafa), amb la vessant interpretativa. Col·labora amb l'Orquestra Barroca de la ciutat de Toulouse i forma part de diversos *ensembles* dedicats a la reconstrucció històrica de la música antiga de diversos períodes (Edat Mitjana, Renaixement i Barroc), entre ells amb el grup medieval Mirall de Trobar.



Dimitri Kindynis, violoncel

Nascut a Papetee (Tahiti) Dimitri Kindynis comença amb el violoncel a la seva ciutat natal , després d'haver-se iniciat en la música amb el piano. A la finalització dels seus estudis en el Conservatori de Paris, col·labora amb nombroses orquestres com l'Orchestre Philarmonique de Radio France, l'Orchestre des Régions Européenes, abans d'entrar a formar part de la Tokyo Symphony Orchestra el 2007. Ha realitzat nombrosos concerts que l'han portat fins Amèrica (Nova York, Mèxic, Perú, Colòmbia, Xile) i en el Pacífic (Nova Zelanda, Tahiti, Hawaii). La importància de compartir i transmetre a través de l'ensenyament també el va fer traslladar-se a Palestina el 2011, on va ser professor de violoncel i contrabaix. Allà, a més, ha experimentat fent arranjaments de música francesa per a viola, llaüt i percussió àrabs. A la seva tornada a Europa s'especialitza en la interpretació d'instruments històrics como el violoncel barroc, la viola de gamba i el violone. En l'actualitat perfecciona els seus coneixements sobre aquests instruments i els diferents estils interpretatius en l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMuC) de Barcelona, així com en diverses masterclasses i concerts que dona arreu d'Europa. Actualment resideix a Barcelona on col·labora amb diversos *ensembles* de música antiga com l'Orquestra Barroca Catalana, l'Orquestra Barroca de Barcelona o el Bach Collegium Japan.



Maïke Burgdorf, arxillaüt

Neix a Seesen (Alemanya). El 2001 obté el Títol Superior de guitarra clàssica i Educació a la Hochschule für Musik und Theater de Hannover. Posteriorment, estudia llaüt i guitarra barroca a la mateixa ciutat amb Hans-Michael Koch i Axel Wolf (baix continu), i es diploma l'any 2005. paral·lelament (2003-2008) estudia a Barcelona a l'Escola Superior de Música de Catalunya amb Xavier Díaz Latorre i Mónica Pustilnik (baix continu), així com també rep classes de percussió històrica amb Pedro Estevan. Ha participat en diferents cursos magistrals amb Hopkinson Smith, Eduardo Egúez i Juan Carlos de Mulder, i ha rebut classes d'importants professors com Bruno Cocset, Pedro Memelsdorff, Manfredo Kraemer, Lambert Climent i Andrew Lawrence-King.

A banda de realitzar concerts com a solista, col·labora com a continuista a Alemanya, França, Espanya i Catalunya amb grups rellevants com ara l'Orquestra Barroca de Barcelona, L'orquestra de Cambra del Liceu i Budapest Festival Orchestra. També forma part de diversos grups de música de cambra a Catalunya i a França.

A més de la seva activitat interpretativa, també ha exercit de docent en diferents escoles municipals de Hannover i Barcelona i des de l'any 2007 és professora de corda polsada, música de cambra i llenguatge musical i pedagogia al Conservatori de Música Isaac Albéniz de la Diputació de Girona.

CONTACTE

ilgestoarmonico@gmail.com

www.facebook.com/ilgestoarmonico

www.ilgestoarmonico.com

Laura Sintes

637 264 848

Eva Febrer

646 267 991